

ISBN: 978-625-7303-52-1

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 435

Öykü

Yayın Yönetmeni

Furkan Çalışkan

Dizi Editörü

Aykut Ertuğrul

Yayıma Hazırlayan

Gülşen Funda

Düzeltili

Tuğba Yigen

Kapak

Harun Tan

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Nisan 2021
İstanbul

Ketebe Yayınları

Sertifika No: 49619

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212 612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad.

No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok

Kat: 2 34310 Haramidere -

Avcılar / İstanbul Sertifika No: 44452

Tel: 212 412 17 00

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.'ye aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Kaybolduđun Sularda Yüzüyorum

ELİF SENA ERGİN

KETEBE

Elif Sena Ergin

1994 Van doğumlu. İstanbul Üniversitesi psikoloji bölümü mezunu. Şu an klinik psikoloji ve bilişsel psikoloji alanlarında yüksek lisans yapıyor. Lise yıllarından beri *Post Öykü*, *İtibar*, *Ada*, *Havsala*, *Yel Değirmeni* gibi çeşitli edebiyat dergilerinde öyküleri yayınlandı. İlk kitabı *İçler Düşler Çarpımı* 2018 yılında İz Yayınlarından çıktı. En sevdiği yazarla evli ve Bolu'da yaşıyor.

İÇİNDEKİLER

- Açlıktan Ölmeyelim / 9
- Kaybolduğın Sularda Yüzüyorum / 13
- Eşim Benimle Pek Konuşmuyor / 19
- Her Gülün Sahibi / 27
- Obezite Sorunu Azalıyor / 33
- Balsu'nun Keyfi Yerinde / 39
- On İki Yaşındaki Adam / 49
- Benim Çöplüğüm Başkasının Çöpleri / 53
- Hesabı Kim Ödeyecek? / 57
- Çöl Safarisi / 67
- Giden Şehir Kalan Şehir / 75
- Vız Vız Vız / 81
- Eymen Kimdi? / 87

*Beni kitapların arasında büyüten
anneme ve babama...*

AÇLIKTAN ÖLMEYELİM

Onu buna ben zorladım. Derisi yüzülmüş ve içi temizlenmiş etin ne eti olduğunu sormadan pişiriyorum. Yemek hazır. Yerken yüzü kararıyor, içinin kalktığı çok belli, bunun benim yemek maharetlerimle alakası yok biliyorum. Birkaç havuç kızartıyorum, “Eti yiyemiyorsan bunları al canım.” diyorum, havuçları yerken gözleri yaşarıyor. Doymadı. Doymadık. Allah kerim, yarın doyarız. Ateşin başında bu gece o bekleyecek. Onu bu hayatı yaşamaya ben zorladım, gücüm yetse ona hiçbir iş bırakmaz, her gece uyanık kalır, sabah gün aydınlanır aydınlanmaz avlanmaya da ben çıkardım. Günde iki öğün sıcak yemek, bir de kahvaltı. İçinde yavru olmadığından emin olarak kırılmış bir güzel tavuk yumurtası. Tereyağında. Dönmeyi düşünüp düşünmediğimi sormuştu bir keresinde. Henüz doğanın tehlikeli yüzüyle karşılaşmadan önceydi, akşam üzeri hafif bir çisenti, uzun bir gün batımı, bereketli meyve ağaçlarının hemen yanına kurduğumuz kamp ateşi. Cevap vermeye tenez-zül etmeden kaşlarımı kaldırarak gün batımını işaret etmiş ve başımı omzuna koymuştum. Cevabım karşısında gözlerinden taşan hüznü fark etmiştim aslında ama keyfim yerindeydi ya hemen bencilce unutuvermiştim. Elimi tuttu sıkı sıkı. Ve o günden sonra bir daha geri dönmekle alakalı bir soru sormadı.